

[Baunsgaard.]

netop ud fra det hensyn, at alle skattelettelser skal anvendes til yderligere sikring af et bedre og mere enkelt skattesystem, og jeg kan derfor tilsige det radikale venstres velvillige behandling af det i udvalget.

Herluf Rasmussen: Jeg kan for så vidt godt tilslutte mig den undskyldning, som de ærede medlemmer hr. Baunsgaard og hr. Poul Møller har givet kommunerne. På den anden side synes jeg også, det er min pligt som en lille trøst at sige til de ærede medlemmer, at kommunerne jo efterhånden er blevet hårdhudede, at de nu altid er belavet på, at der i sidste øjeblik kan komme overraskelser, og at de derfor disponerer over deres personale på en sådan måde, at alt alligevel kan klares. Dermed være ikke sagt, at jeg går ind for, at vi stadig væk skal komme for sent med de forskellige love, hvorved dette ekstra arbejde pålægges kommunerne.

Det lovforslag, som den højtærede indenrigsminister har fremsat, er en naturlig følge af, at vi går fra børnefradrag til børnetilskud. Da bortfald af børnefradragene vil forhøje kommunernes beskatningsgrundlag, vil der samtidig åbnes mulighed for en nedsettelse af den kommunale beskatning. Den højtærede indenrigsminister har rigtigt ment, at skattelettelsen i første række burde komme skatteydere af gruppen familieforsørgere med mindre indtægter til gode. Heri er jeg og mit parti fuldstændig enig med den højtærede minister, men spørgsmålet for os er så: tilgodeser dette forslag i så høj grad, som det er rimeligt, de ønsker, som folk i de lavere indtægtsgrupper kan have i denne forbindelse?

Ved at hæve personfradraget fra 4 000 kr. til 4 500 kr. går man i positiv retning, men der er lidt igen, inden man når til et ensartet personfradrag for kommuneskat og statsskat. Nu sker der vel nok det, at personfradraget sættes i vejret, når vi skal til at drøfte udskrivningslovforslaget, og så er vi for så vidt lige vidt.

Jeg er godt klar over, at hvis man hæver bundgrænsen, får det virkninger opefter. Det er i og for sig noget, jeg gerne vil have drøftet i udvalget for at få overblik over, hvad det egentlig vil betyde, at man hæver bundgrænsen. Jeg har kigget på de skalaer,

som medfølger det foreliggende lovforslag, og dér har jeg bemærket i oversigten over indkomstskatten i København, at når man når op på 30 000 kr. i skattepligtig indkomst, tager skattelettelsen et anseligt spring opefter, og dette spring skyldes vel ikke mindst, at der nu indføres en proportionalskatteberegning op til 30 000 kr., medens maksimum tidligere var 20 000 kr. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at mit parti er indstillet på at hæve grænsen for proportionalbeskatningen, men vi er ikke helt sikre på, om man ikke her har nået overkanten, så det bliver til skade for dem med de mindre indtægter.

Jeg savner i den højtærede ministers fremsættelsestale en motivering for, at man har hævet denne grænse, og det er muligt, at den motivering, der kan komme, vil tilfredsstille mig. Vi så hellere, at man udnyttede mulighederne for at hæve bundgrænsen, fordi vi mener, at de lavest lønnede grupper dermed fik størst fordel. Vi synes, det er en lille smule uretfærdigt, at når man når op til de store indtægter, så stiger skattelettelsen ret betydeligt — ja, folk i den gruppe betaler meget i skat, det skal jeg erkende, men man må anse dem for de bedst egnede i økonomisk henseende til at betale den høje skat. Hvis man f. eks. ændrede skalaen med hensyn til de 30 000 kr. og så bort fra de 500 kr., som man får i bunden, ville det betyde, at der ikke kom det voldsomme spring fra en 20 000 kr.s indtægt til en 30 000 kr.s indtægt, idet der så kun ville blive tale om en lettelse på 50 kr., og der er jo en ret væsentlig difference mellem de 349 kr., som er nævnt som lettelse, og 50 kr. Det er imidlertid alt sammen noget, som måske kan blive behandlet i udvalget. Jeg ser i hvert fald meget optimistisk på det, når den højtærede indenrigsminister allerede i sin indledning taler om, at det gælder om at lette skatterne for de små indtægter.

I øvrigt må jeg sige, at der er store usikkerhedsmomenter ved bedømmelsen af forslaget, når man ikke ved noget om rækkevidden for de skatteydere, der har børn. Det, der sker, er vel egentlig, at de familier, der ikke har børn, får en skattenedsættelse i kraft af, at familier med børn ikke længere kan få de almindelige børnefradrag; men det er muligvis småbeløb, det drejer sig om, og alt det kan man vel få overblik over.